

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ
Τῇ ΙΘ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

† Ἡ ἀνάστασις

τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτησης]

‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν

καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ στ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου
σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου σον μου
προ σχεσ τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι ι α ε σ πε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

ι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη
μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα

των εκ λε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη

λι πανα τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πε τρας οικρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο

τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

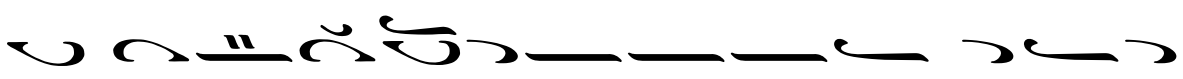
πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθα λμοι οι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα

^Π

 νε ληστην ψυχη ην μου ^π

^Π
^π ^π Φυλαξον με απο παγιδοσης συ νε

 στησαν το μοι και αποσκανδαλων των εργα

 ζομενων την ανομιαν ^π

^Μ
^π ^π Πεσουνηται εν αμφιβληστρο αυ

 των οι αμαρτωλοι ^π καταμονας ειμι ε

 γωω εως αν παρεελθω ^π

^π
^π Φωνη μου προς Κυριον εκκραξα

 φωνη μου προς Κυριον εδεηθηην ^π

^Π
^π Εκχεω ενωπιον αυτου την δε

 ησιν μου ^Δ
^π την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του α παγ γε λω Δ

Π Δ Ϟ εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ ε εγνωστας τριβους μου π

Π π Ϟ εν ο δω ταυτη η ε πο ρευ ο ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι π

Π π κ α τε νο ουν εις τα δε ζι α

και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με π

Π π α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψυ χη ην μου π

κ ο Π π Ϟ κε ε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη

ζωων των

Προ ο σχες προς την δε η σιν μου ο
τι εταπεινωθην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκον
των με οτι εκραται ω θησαν υπερ ε

με

Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχη
ην μου του εξομολογησασθαι αιτω

ο νοματισου

Εμευπομενουσι δι και οι εως

ου αν τα ποδως μοι

π

π Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σακου σον της φω νη ης μου

π

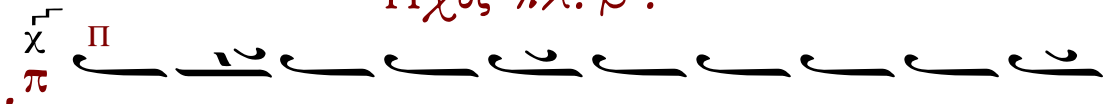
π Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νην της δε η σε ω ως μου

π

Σπικηρά Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου Λαζάρου.

ᾠχος πλ. β'.

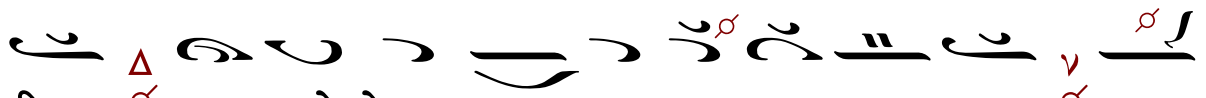

 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

 ε ε ε σ τιν

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὁ οὐκ ἡγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῇρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Κυ ρι ε Λα ζα ρου θε λων τα φον ι

 δειν ο μελ λων γνω μη τα φον οι κειν ε

 πη ρω τας που τε θει ει κα τε ε α αυ τον

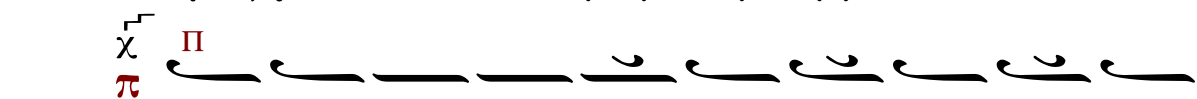
μα θων δε ο ου ου ου ου κη η γνο εις ε
 φωνεις ον ε ε πο ο θεις Λα α α α ζα α
 ρε δευ ρο ε ε ε ε ζω και ε πη
 κου σεν ο απνους τω πνο ην α α αυ
 τω ω ω ω δι ι δο ο ον τι σοι τω Σω τη ρι
 τωων ψυχω ω ων η η η η μων
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι
 ον

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνώμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὃ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῇρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

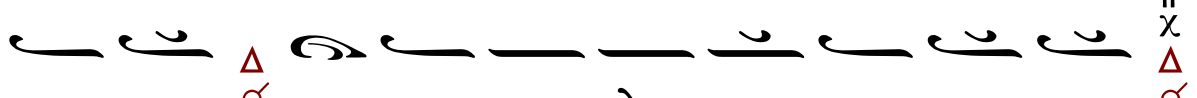
Κυ ρι ι ε Λα ζα ρου θε λων τα φον ι
 δειν ο μελ λων γνω μη τα φον οι κειν ε
 πη ρω τας που τε θει ει κα τε ε α αυ τον
 μα θων δε ο ου ου ου ου κη η γνο εις ε
 φων εις ον ε ε πο ο θεις Λα α α α ζα α
 ρε δευ ρο ε ε ε ε ζω και ε πη
 κου σεν ο α πνους τω πνο ην α α αυ
 τω ω ω ω δι ι δο ο ον τι σοι τω Σω τη ρι

 τωων ψυχω ω ων η η η η μων

 α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

 νυκ τος α πο φυ λα κης πρω ι ας

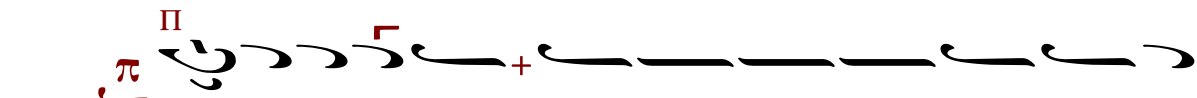

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

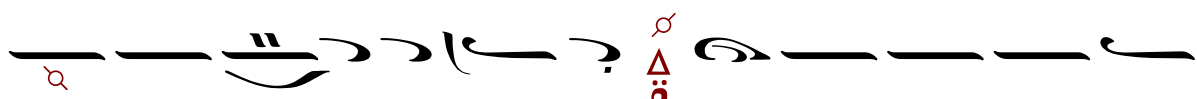

 ρι ι ι ι ον

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραημέρου, ἐπὶ τὸ μνημα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἡγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

 Κυ ρι ι ι ε ε πι τον τα φον του τε

 τρα η με ε ε ρου ου ε πι το μνη μα

η η η ηλ θε ες Λα ζα α α α ρου
 και ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα α α
 νας νε κρον τετρα η με ρον η η γει ει ρας
 ο στα α χυς τη ης ζω ω ης δι ο θα
 να τος ε δε θη φω νη τα σπαρ γα να ε
 λυ υ υ θη η χε ερ σι το τε χα ρας
 ε πλη ρου το το στι ι φος τω ων Μα α α θη
 των και μι α α α πα α α α ρα α
 παν των ε λει του ουρ γει ει το συμ φω
 νι ι ι ι α ευ λο γη με νο ος
 ει Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η

μας

τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν α α α

αυ του

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἰδοῦ τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κυ ρι ι ε η φω νη σου κα τε ε λυ

σε του Α δου τα βα σι ι ι ι ι λει ει

ει ει α και ο λογος της ε ζου σι ας σου
 η η γει ει ρεν εκ τα φου τε ε ετρα η η
 η με ε ε ε ρον και γε γο νεν ο Λαζα
 ρος της παλιγ γε νε σι ι ι ας προ οι μι ο
 ο ον σω τη η η ρι ι ι ι ον παν τα
 δυ να τα σοι Δε ε ε σπο ο ο ο τα
 τω πα αν τω ων Βα α α σι λει δω ρη σαι
 τοις δου λοις σου ι λα ασμον και το με ε ε
 γα ε ε ε λε ε ε ε ος
 αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον πα αν τες

οι οι λα α οι

π

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἑγερσιν, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κυ ρι ε πι στωσαι θε ε λων του ου

ους Μα α α α θη η τας σου την εκ νε

κρων σου Ε ε ε γε ε ε ερ σιν εν

τω μνη μα τι Λα ζαρου πα ρα γε ε ε γο ο

ο ο νας και φω νη σα α αν το ο

ο ος σου ου του τον ο Α δης ε σκυυ λε ευ

θη και α πε λυ σε τον τε τρα η με ρο

 ον βο ω ω ω ν τ α α α α σοι ευ λο

 γη με νε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ζ α α α

 α σοι

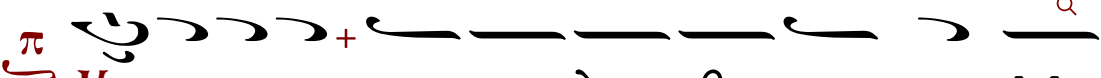
 0 τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε ε ε νει ει εις τον

 αι ω ω ω ω να

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρῃς τὸν Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὥς Θεός, τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας, καὶ ἐβόα σοι Σωτήρ· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κυ ρι ι ε πα ρα λαμ βα νων τους Μα

Θη τα α ας σου εν Βη θα νι α πα ρε ε
 γε ε νου ι να ε γει ει ρη η ης τον Λα α
 α ζα α α α ρον και δα κρυ σα ας επ
 αυ τον νο μω φυ σε ως αν θρω πι ι νη ης
 ω ω ως Θε ος του τον τε τρα η η με ε
 ρον η η η γει ει ει ει ρας και ε βο
 ο α α σοι Σωω τηρ ευ λο γη με νε Κυ υ
 ρι ι ε δο ο ο ζα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἰδιόμελον. Ὦχος πλ. δ'.

 καὶ Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α
 τι

μην
 Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ
 ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρόν, ὥς ἐξ ὕπνου
 ἐξανέστησας, ἀπεσεύσατο τὴν φθορὰν τῆς
 ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ
 λόγῳ, δεδεδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι,
 πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι
 ὑποτέτακται, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

 Ἐ πισ τας τω μνη μα τι Λα ζα ρου

ο Σωω ω τηρη η η μων και φω νη σα ας
 τον νε κρον ως εξ υ υ πνου ε ζα νε
 ε ε στη η η η σας α πε σει σα α α
 το ο ο ο τη η ην φθ ο ο ραν τη ης α
 φθαρ σι ι α ας τω ω πνε ε ευ μα α α α
 τι και αι συ νε ζη ηλ θε τω ω λο ο ο
 γω δε ε δε ε ε με ε ε ε νος κει ει
 ει ρι ι ι ι αις πα α αν τα α δυ να
 α α σαι παν τα σοι δου λευ ει Φι ι ι
 λα α αν θρω ω ω πε παν τα σοι υ πο ο
 τε ε ε τα α α α κται Σω τη η η η ρ

η η η μων ^π9 δο ο ο ο ο ο ζα α α α σοι
οι οι οι οι οι ^να

Ἄνευ εἰσόδου, εὐθὺς τὸ·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκγ' (123).

Η βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. **Εἰ** μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Σοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΘ', 33 - Ν', 26)

Πρόσχωμεν.

Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπесὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν, Ἰωσήφ τοῖς

παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ ἐπένθησεν αὐτόν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραώ, λέγων· Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραώ, λέγοντες· ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὠρυξά ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραώ, κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ

Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μέτ' αὐτοῦ ἄρματα, καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου. Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναὰν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν,

λέγων. Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ. Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· ἴδε, ἡμεῖς σοι οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολὺς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ, τοὺς

υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψῃται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄. Ψαλμὸς ρκδ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Σοφία.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΛΑ', 8-31)

Πρόσχωμεν.

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ

οἶκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις, θεωρήσασα
γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν
χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.
Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε
τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι
καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ
ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.
Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα,
τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.
Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ
ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ
παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας
ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ
πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ
γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν
καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ
κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ
ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς
Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα
αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ
τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεναὶ
διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ
ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ

ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτὴ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Σπικηρόν Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ' ᾠὴ Νη

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες
 Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα τοῦ
 Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε,
 τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν
 ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως
 μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες
 Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν
 ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰ
 τοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε
 τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ με
 γαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄ
 φατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου

α α α αν σου ο μο φρο ο νωως με
 λω ω δου ου ουν τες Κυ υ υ ρι ι ι ε
 δο ο ο ζα α α α σοι

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
 τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
 ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
 ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
 αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
 τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες
 Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα τοῦ
 Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε,
 τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν
 ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως
 μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Την ψυ χω φε λη πλη ρω σαν τες
 Τεσ σα α ρα κο στην και την α γι αν
 Ε βδο μα δα του ου ου Πα θου ους σου ου αι

του μεν κατι δειν Φι λα α αν θρω ω ω
 πε του δο ζασαι αι εν αυ τη τα με
 γαα λει ει ει α α α σου και την α
 φα τον δι η μα ας οι οι κο νο μι ι ι
 α α α αν σου ο μο φρο ο νω ως με
 λω ω δου ου ουν τες Κυ υ υ ρι ι ι ε
 δο ο ο ζα α α α σοι

Στίχ. Β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

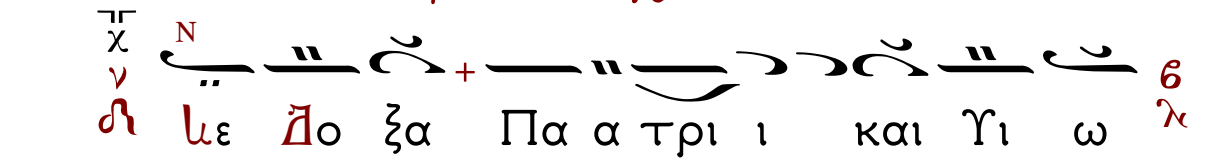
Μαρτυρικὸν.

Μαρτυρικὸν.

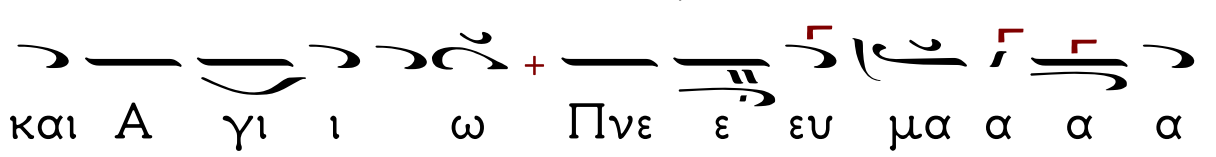
Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε
τευ σα τε τον Θε ον η μων και αι τη σα
σθε ται αις ψυ χαις η μων πλη θος οι κτιρ μων
και τον ι λα σμον των πολ λων πα ρα πτω μα
α των δε ο ο με ε θα

Δόξα... & Νῦν...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

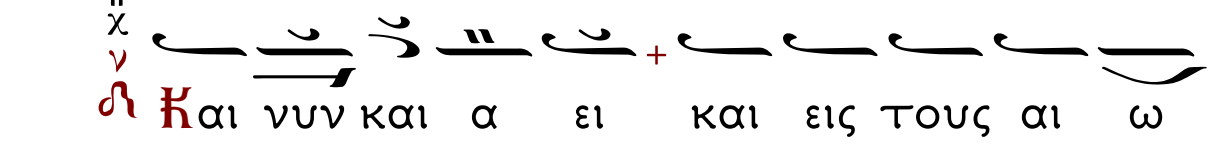
 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

 καὶ ἡ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ

Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες
 Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν· Χαίροις πόλις
 Βηθανία, πατρίς ἡ τοῦ Λαζάρου, χαίρετε
 Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τούτου ἀδελφαί, αὖριον
 Χριστός παραγίνεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν
 τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὗ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς
 καὶ ἀκόρεστος Ἄδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα
 στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις
 ἐσφιγμένον, οὗ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων

ἐκπλαγείς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, αὐτῷ
προσυπαντήσουσι, καὶ ὀφθήσονται εὐφημοῦντες
παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες. Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραήλ.

Ἦ Την ψυ χω φε λη πλη ρω σα αν τες
Τε εσ σα α ρα κο στην βο ο η η
η σω ω ω μεν Ἀ χαι ροις πο λις Βη θα α νι
ι α α πα α α τρι ις η του
ου Λα α α ζα α α α ρου ὧ χαι αι ρε ε
τε Μαρ θα και Μα α ρι ι ι α αι του
του ου α δελ φαι Ἀ αυ ρι ι ι ον Χρι
στο ος παα ρα α γι ι ι νε ε ε ε ται
Ἀ ζω ω σαι αι αι ρη μα α α τι τον τε θνε

ω ω τα α α δελ φον ου ου ου φω ω νη ης
 α α κου ου ου σα ας ο ο πι κρος και
 α κο ο ο ο ρε ε στο ο ος Α α α α
 δης φο ο ο βω τρο μα α α ζας και
 με ε γα α στε ε να α α ζα ας α πο
 λυ σει ει ει Λα ζα α ρο ον κει ει ει
 ρι ι αις ε ε σφι ι ιγ με ε ε ε
 νον ου τω ω θα αυ μα α τι δημος Ε βραι
 αι ω ων εκ πλα γεις με τα βα
 ι ι ων και αι κλα α α δων αυ τω ω προ συ
 παν τη η η σου ου ου ου σι και ο φθη

η σοονται ευ φη μου ουν τε ες παι αι αι
 δε ες ο ον φθ ο ο νου ου ου ου
 σι πα α α τε ε ε ε ρες ευ λο γη
 με ε νο ος ο ε ερ χο με ε νο ος εν
 ο νο ο ο μα τι ι Κυ υ ρι ι ι ι ι
 ου Βα σι λε ευς του ου Ι ι ι σ ρα α α
 α η η η η η λ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

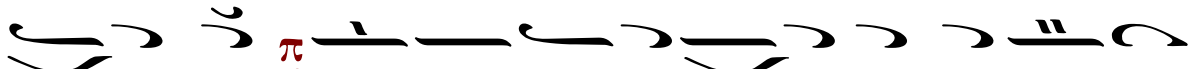
ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν

Ἀπολυτίκιον

^χ_π^π
^π_γ Ἦν κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 πα θους πι στου με νος εκ νε κρων η γει ρας
 τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π_γ ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες τα της νι κης συμ βο λα
 φε ρον τες ^π_γ σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
  ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος εν ο νο
  * (γ ') ^π_γ
 μα τι Κυ ρι ι ου

Κατάληξις. ^π_γ *
 ρι ι ου ου ου ^π_γ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ

εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.